

DE JODEN

in

NEDERLAND

De Joden
in Nederland

van
Hans Graf von Monts

Jodenvervolging!

Verdrijving der joden!

Deze woorden hebben een slechten klank in de wereld. Zijn zij niet een miskenning van de humaniteit eener vooruitstrevende menschheid, een terugkeer naar duister barbarisme?

Kan een eerlijk, oprecht mensch deze problemen aan zich voorbij laten gaan, de oogen ervoor sluiten, de verantwoording aan de autoriteiten overlaten, zonder zich zelf erom te bekommeren?

Neen! Men moet zich een oordeel erover vormen, om voor zijn eigen geweten verantwoord te zijn.

Ook baat het niet, of men zich heimelijk achter gesloten deuren opwindt, of men de maatregelen van een anti-joodsche mogendheid afkeurt, of wel dat men er innerlijk tegen is — — in het openbaar er echter over zwijgt.

Wil men openlijk, zooals de eer van een oprecht mensch dat verlangt, voor de joden opkomen, dan moet men daar ook grondige redenen voor kunnen opgeven.

Wie heeft zich met het jodenvraagstuk werkelijk grondig beziggehouden? Wie heeft zich de moeite getroost, de argumenten van de vijanden der joden te overdenken, om ze goed te leeren kennen? Men kan slechts dan met succes een zaak weerleggen, als men er zelf goed mee op de hoogte is.

Zoo duiken in de eerste plaats voor den geloovigen Christen al dadelijk lastige vragen op.

Waarom heeft de katholieke kerk sedert de Middeleeuwen tot in den Nieuwen Tijd de joden vervolgd, verbrand of buiten het land laten zetten?

Juist voor Nederland is dit probleem buitengewoon belangrijk, want de eerste groote jodengemeenten zijn hier in de 15de en 16de eeuw ontstaan, toen uit Spanje en Portugal de door de katholieke kerk verdreven Marannen het land binnenkwamen.

Voorts is het opvallend, dat niet alleen het katholicisme, doch ook het protestantisme vijandig stond tegenover de joden.

Wat zoudt U antwoorden, wanneer men U bijvoorbeeld de volgende uitingen van den grooten hervormer Maarten Luther voorhoudt:

„De joden zijn vol van alle boosheid, vol hebzucht, afgunst, haat onder elkaar, vol hoogmoed, woeker, trots, vloeken tegen ons. — — Hoedt U daarom voor de joden. Dit volk is door den duivel met al zijn engelen bezeten Hun adem stinkt naar het goud en zilver der anderen, want het zijn de joden, die goud en zilver hartstochtelijker begeeren dan welk ander volk op de wereld Weet daarom, waarde Christen, en twijfel er niet aan, dat Gij behalve den duivel geen bitterder, giftiger, heviger vijand hebt dan een echten jood. Doen zij echter iets goeds, zoo weet, dat het niet geschiedt uit liefde, noch voor U, doch omdat zij plaats moeten hebben, om bij ons te wonen, zoodat zij noodgedrongen iets moeten doen. Maar hun hart is en blijft, zooals ik heb gezegd. God's toorn over hen is zoo groot, dat zij door milde barmhartigheid alleen maar erger en erger, door scherpste echter niet veel beter worden. Daarom weg met hen! Willen wij rein blijven van de ondeugd der joden en er geen deel aan hebben, dan moeten wij van hen scheiden en hen uit ons land verdrijven.“

Katholieken en protestanten moeten dus met dit feit der radicale afwijzing der joden door de Christelijke kerken, toen deze kerken nog machtig waren, rekening houden, als zij in de jodenkwestie tot klaarheid willen komen.

Deze oeroude verfoeiing van de joden is echter niet alleen beperkt tot de Christelijke kerken. Het is onmogelijk, in deze kleine brochure alle bekende persoonlijkheden uit de ge-

c 1941 - published in Geneva @ copyright (Holland)